

Муха Андріана

Біографія

Є тільки один шанс, аби справити "перше враження", одна мить аби привернути увагу, одна посмішка, аби закохати у себе, один дотик, аби збожеволіти від ніжного трепету і шаленої пристрасті ... Отож, почнемо!

Моя подорож досить проста, вона починалась з маленького селища міського типу поблизу м. Мукачева, де люди зовсім не вміли вірити. У них були примітивні ідеї і принципи. Разом з "польовою квіткою" (так я називатиму свою сестричку [з двійні], музу, якій присвячена третина моєї творчості) ми ламали всі стереотипи. Із самого дитинства наше життя нагадувало бурхливе море, там усе постійно щось відбувалося, і, правду пишучи, про нас було чути всюди! Тут можна згадати спортивні досягнення з легкої атлетики, відвідування художньої школи, успіхи в навчанні, участь у громадському житті першої Пушкінської школи м. Мукачева, в якій я навчатимусь з 2010 року. 2017 став доволі переломним етапом: ми із сестрою переїжджаємо вчитись до сусідньої Словаччини, нам замало повітря у рідному Закарпатті. З 2017 до 2019 я навчатимусь в університеті Павла Йозефа Шафарика на факультеті європейського державного управління, що повністю змінює мої життєві принципи та ідеали.

Самостійне доросле життя за кордоном змушує виходити із "зони комфорту". У 17 років за успіхи в університеті я отримую можливість побувати на засіданні Європарламенту у Страсбурзі, у 19 – проходжу стажування у волонтерській міжнародній організації, що бореться за захист людських прав і свобод (Amnesty international CZ) у Празі. Нині я працюю помічником директора у фірмі "Ariadna Glass" в м. Мукачеві.

Моя творчість – то про кохання, дружбу, подорожі, натхнення, біль, шаленство, нерозуміння ... одним словом: про ЖИТТЯ, у всіх його відтінках. Не про таке, як на обкладинці, а справжнє, інколи зовсім незрозуміле мені і тобі. Та хіба не в цьому ж його особливість?

Проза і поезія загубленої пташки лише для тих "особливих", що звикли високо літати... творчих та багатогранних, які живуть однією миттю, у яких немає часу на пусті балачки і беззмістовне існування, ті, що не бояться стрибати у безодню всіляких ідей і нестримних бажань, ті, що шукають своє покликання і не бояться змін.

Доброго дня,

Мене звати Андріана Муха під творчим псевдонімом "загублена пташка". Ви відразу запитаєте, чому саме "загублена"? Відповідь — проста: я і досі себе шукаю ... Із самого дитинства була впевнена, що стану письменницею, уявляла, як підписуватиму книги, проводитиму літературні вечори і виступатиму на світських заходах із промовою, як то все починалось. Моя авторська книга "Сила маленької жінки",

мій творчий дебют — то молитва усім жінкам, я низько їм вклоняюсь. Бог створив жіноче і чоловіче начало, як дві різні половинки одного цілого. Я присвятила цю збірку своїм сестричкам. Знаю, що колись така ж сама буде написана чоловікам. Але про це вже згодом.

У чому ж моя особливість, запитаєте Ви? Я пишу тільки те, що бачу і глибоко відчуваю, що торкається струн моєї багатогранної душі. Мені є що сказати. Моя криниця чиста і відверта, іноді з присмаком перцю та дикої свободи. Там щодня пташка наспівує мелодію білого неба.

Я прошу Вас бути зі мною відвертими. Якщо не лежатиме душа до мене, я відкрию двері аби впустити холодний вітер.

Я не чекатиму від Вас визнання чи улесливих слів, матеріальної винагороди ... це геть не про мене. Я бажая ЗНАЙТИ СВОГО ЧИТАЧА і вкрати його СЕРЦЕ. Щиро надіюсь, що ці слова комусь таки відкриють душу. Плачте, не соромтесь.

З Україною в серці та шаленою любов'ю,
Ваша загублена пташка — Андріана Муха.

P. S. я довго сюди летіла, але випадково знайшла Вас. Дива трапляються, я щиро в це вірю. За мрією летітиму далі, туди, де рідко блукають босоніж люди ...